

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/98/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812207187
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812207187.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, proti žalovanej R. Š., E., X. XXX, o zaplatenie 344,82 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 12C/127/2012-86 z 15.10.2012 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol, náhradu trov konania žalobcovi a žalovanej nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania 82,06 € vedľajšiemu účastníkovi, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet jeho zást.

V odôvodnení reprodukoval podstatnú časť žaloby, vymenoval dôkazné prostriedky, ktorými vykonal dokazovanie a zistil skutkový stav veci, reprodukoval podstatný obsah podania žalobcu z 27.9.2012 (č.l.34-35), došlého súdu 28.9.2012, podania vedľajšieho účastníka zo 17.9.2012 (č.l.29-30), došlého súdu 18.9.2012, a jeho vyjadrenia z 9.10.2012 (č.l.47-50), došlého súdu 10.10.2012, a výpovede žalovanej na pojednávaní 15.10.2012 (zápisnica na č.l.84 p. v.-85). Uviedol, čo vyplynulo z pripojených listinných dôkazov, zo Žiadosti a zmluvy o poskytnutí Extra pôžičky č.9001742 z 8.2.2006 (ďalej len zmluva) a čo zistil z pripojených obrátov na účte žalovanej a z Dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní uzavretej 17.1.2008. Vychádzajúc z § 52,§ 100 ods.1,2,§ 101,§ 103 a § 565 O. z., účinného v čase uzavretia zmluvy, ktorých znenie citoval, uzavrel, že v prípade uvedeného záväzkového vzťahu „sa jedná“ o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, z toho dôvodu posudzoval vznesenú námietku premlčania podľa príslušných ust. O. z. a nie Obch. zák. Vzhľadom „k tomu“, že žalovaná a vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu, skúmal, či v danom prípade uplynul čas na vykonanie práva, pretože v prípade, že je námietka premlčania dôvodná, má to za následok zánik nároku a nemožno ho priznať oprávnenému subjektu. Dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu, s účinnosťou od 8.2.2006, že na základe zmluvy sa zaviazala splatiť poskytnutý spotrebiteľský úver 15 000 Sk (497,91 €) v dohodnutých pravidelných mesačných splátkach 861 Sk (28,58 €), že svoje platobné povinnosti preukázateľne porušila, čo vyplynulo z pripojeného prehľadu obrátov, pretože splátky vykonávala do 22.3.2007 a od uvedeného obdobia nebola zaplatená riadne ani jedna zo splátok, že lehota splatnosti jednotlivých splátok bola dohodnutá v zmluve do 20. dňa v mesiaci, z toho teda plynie, že k 20.4.2007 už nebola vykonaná ďalšia splátka podľa zmluvy, a teda od 21.4.2007 sa dostala do omeškania so zaplatením uvedenej splátky, že žalovaná podpisovala Dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní, uzavretú 17.1.2008, v tomto prípade „sa nejednálo“ o žiadne individuálne dojednanie uznania záväzku čo do dôvodov a výšky, z toho dôvodu uvedené uznanie hodnotil ako neplatný úkon, pretože žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že išlo o individuálne dojednanie uznania záväzku so žalovanou, zvlášť keď „sa jedná“ o formulárové spracovanie dohody, kde postačovalo len dopĺňanie údajov a, že aj za predpokladu, že by tento právny úkon bol uznaný za platný úkon, lehota na uplatnenie nároku by začala

plynúť od 21.5.2008 a bola by premlčaná ku dňu podania žaloby. Konštatoval, že v danom prípade premlčacia lehota začala plynúť od 20.4.2007 a uplynula najneskôr 20.4.2010 a žaloba bola podaná na súde 27.7.2012, nesporne po uplynutí premlčacej lehoty. Zhodnotením vykonaného dokazovania žalobu zamietol, z dôvodu premlčania nároku žalobcu. O trovách konania rozhodol v súlade s § 142 ods.1 O. s. p. (jeho znenie citoval) a uviedol, že v danom prípade, bol žalobca v konaní neúspešný, žalovaná a vedľajší účastník boli úspešní, že žalovaná vyslovene uviedla, že si nežiada náhradu trov konania a vedľajší účastník si uplatnil trovy konania, že vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu a okamihom doručenia oznámenia o vstupe, sa stal vedľajším účastníkom na strane žalovanej, že postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú v zásade rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, jeho postavenie sa odlišuje v tom, že koná vo vlastnom mene, ale jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka na strane, ktorého vystupuje, že ako vedľajší účastník sa môže na konaní zúčastniť aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitných predpisov, že podľa § 3 ods.4,5 zák.č.250/07 Z. z., takouto právnickou osobou je združenie, ktoré chráni a presadzuje oprávnené záujmy spotrebiteľov, že združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, že vedľajší účastník udelil plnomocnenstvo na zastupovanie advokátovi, čím využil svoje právo, vyplývajúce mu zo zák., že aj keď združenie založené na ochranu spotrebiteľa by mohlo vo svojich radoch mať členov, ktorí majú právnické vzdelanie, čo však nebolo žalobcom preukázané - podľa jeho názoru - to nevylučuje možnosť vedľajšieho účastníka splnomocniť na zastupovanie iný subjekt, že vstup vedľajšieho účastníka a jeho vyjadrenie k žalobe nesporne prispelo k rozhodnutiu, nakoľko vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, ktorú následne žalovaná akceptovala, že vedľajší účastník sa kvalifikovane vyjadril k podanej žalobe a z toho dôvodu nevidel dôvod na to, aby mu neboli priznané trovy právneho zast., pretože vykonal úkony, ktoré smerovali na ochranu žalovanej ako hlavného účastníka, ktoré napokon viedli k jej úspechu v konaní. Ďalej uviedol, že vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zast. 82,06 €, a to za 2 úkony právnej služby - prevzatie a prípravu zast. z 2.1.2012 [§ 14 ods.1 písm. a.) vyhl.č.655/04 Z. z.] a vyjadrenie z 9.10.2012, doručené mu 10.10.2012 [§ 14 ods.1 písm. b.) vyhl.]. Po preskúmaní vyčíslených trov priznal náhradu trov podľa § 10 ods.1 vyhl., keď hodnota úkonu vypočítaná z hodnoty predmetu konania, predstavovala 26,56 €, spolu za 2 úkony 53,12 € a ku každému úkonu bol priznaný režijný paušál 7,63 € platný pre r.2012, podľa § 16 ods.3 vyhl., spolu 15,26 €. Keďže zást. vedľajšieho účastníka preukázal, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty (DPH) Osvedčením o registrácii pre DPH, identifikačné číslo SK 1030038229 od 1.2.2005, priznal 20 % DPH zo sumy 68,38 €, vo výške 13,68 €, takže celková priznaná náhrada trov konania predstavovala 82,06 €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na účet zást. vedľajšieho účastníka podľa § 149 ods.1 O. s. p.

Proti rozsudku podal žalobca v zák. stanovenej lehote odvolanie, ktorým podľa § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. napadol predmetný rozsudok v celom rozsahu a žiadal, na základe § 220 O. s. p., napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalovaná sa zaviazala zaplatiť mu istinu 313,48 €, zmluvnú pokutu 31,34 €, úrok z omeškania vo výške 8,50 % p. a. z dlžnej sumy 313,48 € od 21.2.2008 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a náhradu trov právneho zast., všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal, aby na zaplatenie trov konania bol zaviazaný popri žalovanej aj vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej. Uviedol, že je presvedčený, že súd vec nesprávne právne posúdil a, že aplikáciou nižšie uvedeného vo svetle vykonaného dokazovania, by totiž musel dospieť k právnomu názoru, že v predmetnom spore vzniklo mu právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky v rozsahu ním uplatnenom v žalobe, ako aj právo na náhradu trov konania a trov právneho zast. a jeho pohľadávka v čase začatia konania nebola premlčaná. Ďalej uviedol, že hlavným dôvodom, ktorý mal za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je posúdenie písomného uznania záväzku žalovanou súdom, že v konaní pred súdom za účelom preukázania oprávnenosti a dôvodnosti ním uplatneného nároku podporne doplnil žalobný návrh o ďalší listinný dôkaz v tejto právnej veci a to ftk. písomnej dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou 17.1.2008, v ktorej uznala svoj dlh vzniknutý z titulu nesplateného úveru poskytnutého jej jeho právnym predchodcom na základe úverovej zmluvy č.9001742, čo do dôvodu aj výšky, že jeho právny predchodca umožnil jej splatiť pohľadávku, ktorú si uplatnil v tomto súdnom konaní formou 4 pravidelných mesačných splátok pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej dojednanej mesačnej splátky, že žalovaná, ktorá svoj dlh voči nemu písomne uznala čo do dôvodu aj výšky, jeho právnym predchodcom poskytnuté platobné výhody nevyužila a svoj dlh mu, resp. jeho právnemu predchodcovi do dnešného dňa nezaplatila, že mu tak vzniklo voči nej právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške postúpenej istiny 313,48 € s prísl. a zmluvnou pokutou, ktorú si uplatnil v tomto súdnom konaní (Dôkaz: ftk. písomnej dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní zo 17.1.2008), že uznanie dlhu obsiahnuté v predloženej dohode

o uznaní dlhu a jeho splácaní, v ktorej poskytol žalovanej platobné výhody a umožnil jej splatiť záväzok formou pravidelných mesačných splátok, ktoré nevyužila, obsahuje všetky zák. požadované náležitosti, aby ho bolo možné považovať za platné, že uvedené uznanie dlhu je dostatočne určité, je z neho zrejmé, že uznala svoj dlh vo výške 9 662 Sk ku dňu popísania uznania dlhu, z titulu nesplateného úveru poskytnutého jej jeho právnym predchodcom na základe úverovej zmluvy pod č.9001742, že uznanie záväzku ako jej jednostranný právny úkon bolo ňou podpísané, má písomnú formu, v predloženej dohode o uznaní dlhu a jeho splácaní je uvedená kauza vzniku záväzku, výška dlhu ako aj jej prísľub svoj dlh voči jeho právnemu predchodcovi zaplatiť vo forme poskytnutej platobnej výhody (bod 2 dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní), že to, že uvedený listinný dôkaz, ktorý podporne predložil v súdnom konaní je riadne ňou podpísaný niet pochyb a, že v konaní pred súdom ani nevyvrátila podpísanie predloženej dohody s uznaním dlhu. Tvrdenie žalovanej, že nerozumela obsahu dohody považoval v celom rozsahu za účelové a, že zo samotného označenia predloženého listinného dôkazu je zrejmé, že sa jedná o uznanie dlhu s poskytnutými platobnými výhodami pre dlžníka, navyše sama adresovala podpísané uznanie dlhu jeho právnemu predchodcovi. Zdôraznil, že písomný prejav vôle treba hodnotiť podľa § 2 ods.3 O. z., z ktorého je zrejmý dispozitívny charakter občianskoprávných vzťahov, pričom zmluvná voľnosť je obmedzená iba výslovným zákazom uvedeným v zák., že ak by aj odvolací súd vyhodnotil dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní za dojednanie, ktoré nebolo dojednané individuálne, pričom on je presvedčený, že sa jedná o individuálne dojednanie so žalovanou obzvlášť v prípade, ak sama uznanie dlhu adresovala jeho právnemu predchodcovi, uvedené sa nemôže vzťahovať na písomné uznanie dlhu žalovanou ako jednostranný právny úkon, že uznanie dlhu je zabezpečovacím inštitútom, s ktorým je spojené založenie plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby, pričom podotkol, že neznalosť zák. neospravedlňuje bez ohľadu na to, či právny úkon vykonal spotrebiteľ alebo osoba, ktorú nie je možné označiť za spotrebiteľa [„Je třeba zdůraznit, že i ochrana spotřebitele má své meze a v žádném případě ji nelze pojímat jako obranu jeho lehkomyšlnosti a neodpovědnosti.“ (Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1-459. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2008, 408 s.) a ako uviedli poprední odborníci v oblasti rozhodcovského konania, autori Jozef Suchoža a Regina Palková vo svojom článku „Vybrané aspekty rozhodcovského konania“ (Dny práva - 2009 - Days of Law: the Conference Proceedings, 1. edition. Brno: Masaryk University, 2009 ISBN 978-80-210- 4990-1), „máme za to, že spotrebiteľ vie čítať a písať, a mal by venovať zvýšenú pozornosť tomu, čo podpisuje.“], že uznaním dlhu je založená vyvrátiteľná právna domnienka o trvaní uznaného dlhu v čase jeho uznania a dôkazné bremeno trvania dlhu v čase uznania sa tak presúva na dlžníka, ktorý, ak sa má zbaviť povinnosti plniť, musí preukázať, že uznaný dlh neexistuje, že z procesného hľadiska vznik vyvrátiteľnej domnienky nachádza svoj odraz v § 133 O. s. p. (jeho znenie citoval), že na základe písomného uznania dlhu sa tak predpokladá, že dlh v čase uznania trval, dôkazné bremeno pokiaľ ide o neexistenciu dlhu, príp. čiastočný zánik uznaného dlhu či už ku dňu uznania alebo k neskoršiemu dátumu, spočíva na žalovanej ako dlžníkovi a, že kladné riešenie otázky, či účastník konania uniesol dôkazné bremeno, nemôže byť založené na samotnom popretí skutočnosti, o ktorej platí vyvrátiteľná domnienka, týmto účastníkom. Citujúc znenie § 558 a § 110 ods.1 druhá veta O. z. tvrdil ďalej, že vzhľadom na uvedené skutočnosti, najmä ním predložené uznanie dlhu je preukázané, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom, ako aj žalovanou v konaní pred súdom neobstojí a, že vzhľadom na predložené písomné uznanie dlhu žalovanou, ktorým došlo k založeniu novej 10 ročnej premlčacej doby, podal žalobný návrh včas 27.7.2012, ešte pred uplynutím premlčacej lehoty na uplatnenie práva žalobou na zaplatenie žalovanej pohľadávky. S poukazom na uvedené mal za to, že je jednoznačne preukázaný jeho nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky z titulu nesplateného úveru v rozsahu ním uplatnenom v žalobe, ako aj právo na náhradu trov konania a trov právneho zast., a ním uplatnený nárok nebol v čase začatia konania premlčaný. Napokon uviedol, že v zmysle § 132 O. s. p., ktorého znenie citoval, ak by sa súd riadil uvedeným cit. ust. procesného právneho predpisu, musel by dospieť k právnemu názoru, že v predmetnom spore vzniklo mu právo na zaplatenie jeho peňažnej pohľadávky v rozsahu ním uplatnenom v žalobe, ako aj právo na náhradu trov konania a trov právneho zast. Na základe týchto skutočností žiadal odvolaniu, tak ako je to uvedené, v plnom rozsahu vyhovieť. Proti žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jej strane si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za odvolanie a náhradu trov právneho zast. v odvolacom konaní za 1 úkon právnej pomoci podľa § 14 ods.1 písm. b) vyhl.655/04 Z. z. (odvolanie) v sume 26,56 € + 7,63 € (režijný paušál pre r.2012)*20 % DPH = 41,03 €.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou žalobcu v jeho odvolaní, že podpísaním Dohody o úhrade pohľadávky v splátkach začala plynúť nová 10 ročná premlčacia doba a, že sa stotožňuje s odôvodnením súdu, ktorý predmetnú dohodu posúdil ako

neplatný právny úkon. Zároveň poukázal na svoje vyjadrenie z 9.10.2012, v ktorom podrobne odôvodnil neplatnosť predmetnej dohody. Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie 26,56 € [§ 14 ods.1 písm. b) vyhl.č.655/04 Z. z. v znení neskorších predpisov] a režijného paušálu 7,81 € (§ 16 ods.3 vyhl.) a 20 % DPH 5,31 €, teda celkove trovy odvolacieho konania 39,68 €.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že, nie sú podmienky na potvrdenie rozsudku (§ 219), ani na jeho zmenu (§ 220), lebo súd nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav, preto rozsudok, podľa § 221 ods.1 písm. f),h),ods.2 O. s. p., zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Žalobcom uplatnený odvolací dôvod je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu prvého stupňa tak po skutkovej, ako aj právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvého stupňa nepoužil správny právny predpis a ak súčasne nezistil riadne skutkový stav, musí také rozhodnutie iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Súd vec nesprávne právne posúdil, keď žalobu zamietol, dospejúc k právnym záverom, uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, a to so zreteľom na dôvody, resp. skutočnosti v odvolaní, ktoré odvolací súd považuje v celom rozsahu za opodstatnené.

Skutočnosti, ktorými vedľajší účastník vo svojom vyjadrení z 9.10.2012 odôvodnil neplatnosť Dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní nemožno akceptovať.

Žalovaná, ak jej obsah uvedenej dohody, jej právny význam a právne dôsledky neboli zrozumiteľné, mala možnosť buď sa obrátiť na práva znalú osobu, aby jej vysvetlila právne dôsledky uvedenej dohody alebo jednoducho ju nepodpísať a nezaslať ju právnomu predchodcovi žalobcu, keďže návrh uvedenej dohody jej bol doručený na adresu jej bydliska a nijako nepreukázala - ako uviedla vo svojej výpovedi -, že „jej povedali, že to musí podpísať“. Odhliadnuc od uvedeného, žalovaná - ako vypovedala - už mala skúseností s pôžičkou od nebankovej spoločnosti.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou súdu vo veci opätovne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.).

Odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť z dôvodu, žeby porušil zásadu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods.1 a § 10 ods.1 O. s. p.), lebo ak by rozhodol, porušil by právo účastníkov konania na spravodlivý proces, keďže by im odoprel právo namietat' správnosť jeho právneho názoru.

Podľa Čl.46 (PRÁVO NA SÚDNU A INÚ PRÁVNU OCHRANU) ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov; ďalej len Ústava) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa Čl.48 ods.2 Ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Verejnnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa Čl.6 (Právo na spravodlivé súdne konanie) bod 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.; ďalej len Dohovor) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa Čl.46 ods.1 Ústavy, ako aj právo podľa Čl.6 ods.1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia, pričom obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy.

O. s. p., podľa svojho § 1, upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu jeho povinnosť o veci konať, pričom právo na súdnu ochranu, okrem Čl.46 ods.1 Ústavy, Čl. 36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ust. O. s. p. a obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, vždy prejednala v dvojinštancnom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.